

ԱՐԴԻՆԱԳԵՏՈՒԹԻՒՆ ԽIV ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԿՈՆԳՐԵՍ

Ապրիլ 19-26ին Ալճերիայի մայրաքաղաք Ալճերում կայացաւ Արհետագէտների XIV միջազգային կոնֆերէսը, որին կը մասնակցէին մօտ 600 դրանականներ և արեւելագէտներ, եկած երկրագնդի զանազան ծայրերից :

Կոնգրէսը դրված էր Ալճերիայի ընդհանուր կառավարիչ (gouverneur général) պատգամաւոր ժօննարի խնամակալութեան ներքոյ նրա պատույ նախագահն էր Շուենդիայի թագաւոր Ռոկար Ա. իսկ հովանաւորն էր աւատրիական արքիութեան Բայնէր Բացման նիստին, որ տեղի ունեցաւ, 19ին, կը նախագահնէր պ. ժօննար, իսկ փակման նիստը, 26ին, կայացաւ Ֆրանսիայի ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստը Բիէնվընի-Մարտէնի նախագահութեամբ :

Կոնգրէսի նախագահ ընտրվեց պ. Ռընէ Բասսէ. Ալճերի Բարձր գրադի վերատեսուչը, որ միեւնոյն ժամանակ կարգադիր մասնաժողովի նախագահն էր :

Զանազան պետութիւններ — Գերմանիան, Աւստրիա-Ռուսկարիան, Բելգիան, Դանիան, Ամերիկայի Միացեալ-Նահանգները, Ֆրանսիան, Հոլանդիա, Անգլիան, Խտարիան, Շուենդը, Ռուսաստանը, Չինաստանը, Եգիպտոսը, Պարսկաստանը ու զարկել էին պաշտօնական պատուիրակներ, Եւրոպայի գրեթէ բոլոր համալսարանները եւ նշանաւոր գիտնական հաստատութիւնները նոյնպէս ուղարկել էին պատգամաւորներ, որոնց մէջ կային նշանաւոր արեւելագէտներ եւ մի քանի հայագէտներ, ինչպէս պ. պ. Բարբէէ զը Մէնար, Հուգոս, Սենար, պրօֆէսօր Մէրքս (վերջինս Հայգելբերգի համալսարանի պրօֆէսօր, ուս 10 արուց ի վեր զբաղված է հայերէն Աստուածաշնչի ու ումբասիրութեամբ), պրօֆէսօր Կարոլիդէս (Աթէնքի հա Բալմարանի) եւ ուրիշներ :

Կոնգրէսը բաժննված էր 7 ճիշգերի. I. Հնդկաստան, արիական լեզուներ եւ Հնդկաստանի լեզուներ, այս ճիշգին էր վերաբերում եւ նայսկիառութիւնը. սրա նախազահն էր ֆրանսիական ինստիտուտի անդամ պ. Ռէնար Ա. Ռեմիական լեզուներ, նախագահն էր ֆրանսիական ինստիտուտի անդամ պ. Ֆիլիպ Բերժէ III. Մուսուլման լեզուներ (արաբական, թիւրքաց, պարսկց, նախազահն էր պ. Ռընէ Բասսէ. IV. Եղիպտոս ագրիկան լեզուներ. Մադագասկար. V. Մայրազոյն Արեւելից. նախազահն էր պրօֆէսօր Կորդէէ. VI. Յունաստան եւ Արեւելից. նախազահն էր պրօֆէսօր Դիէլ. VII. Աֆրիկան հնեացիսուրին եւ Առուղիւն արուեստ :

Իբրև հայ արեւելագէտ, կոնգրէսին մասնակցում էր միայն պ. Համբարձում Առաքելեան (Թիֆլիսից) :

Վերոյիշեալ 7 ճիւղերի մէջ կարդացվեցին մօտ 150 զեկուցում ներ եւ բեֆերատներ, որոնց մէջ, իրրեւ մեզ համար տւելի հնտաքրքրական, պէտք է արձանագրել հետեւեալները. 1) «Կովկասիան լեզու ների ուսումնասիրութիւնը» նրա պատմութիւնը եւ ապագանո — բեֆերատ Դիրրի. 2) «Մննդեան գրքի ազգագրական պատկերի իրասուը եւ նպատակը» — Հալէվի. 3) «Թիւ բժ-թաթար-կարափառ գրականութիւնը Դանօն. 4) «Ժամանակակից գէրբները Պարսկաստանում» — Հ. Ալաքելեան. 5) «Արար լեզուն եւ նրա ճիւղերը» — Կոմս զը Լանդբերգ. 6) «Առանի մի կասկածելի հասուած» — Ֆիշէր. 7) «Թիւրք ցեղի էվոլիւսիօնը Մուսաստանի մէջ» — Բէջիո-Մաֆլէտ բէյ. 8) «Արարական մամուլը» — Միրանտ. 9) «Մի արարական հեռագիր Վրաստանի քրիստոնէութիւն ընդունելու պատմութեան մասին» — Տիկին Ռիզա Լեբեցվա. 10) «Հայոց գրականութեան ուսումնասիրութեան կարեւորութիւնը արեւելագիտութեան համար» — Հ. Ալ սքեւեսոս. 11) «Եենդանիների գաշտամունքը եզրիպտոսի մէջ» — Վիդէմանն. 12) «Աֆրիկայի եկեղեցիները եւ արեւելեան ազգեցութիւնները» — Դենլ. 13) «Պարսկական արուեստը իսլամի մէջ» — Սարր. 14) «Հայ դիցարանութեան մէջ յիշված Յարալէզները» — Արայ. 15) «Աւենդարիայի մէջ հայկական մի մնձ թանգարան հիմնելու անհրաժեշտութիւնը» — Պօքտօր Աստօն Հէրման:

Բացի գի մնական զեկուցումներից, եղան եւ դասախոսութիւններ կանգրէսի պաշտօնական նիստերից դուրս, քաղաքապետութեան դահլիճում, օրինակ Է) Ալրարական երաժշտութիւնը, նր, որի առիթով՝ դասախոսը, Ալճերում երկար զործած մի ուսուցիչ եւ հրապարակախոս պ. Ռուանի, քննեց եւ հայ եկեղեցական երաժշտութեան մասին. Զ) Աւենդարդնացութիւնը Մէքկաս, խօսեց պ. Բրունաշ, ցոյց տալով այդ դասախոսութեան մէջ համի արտղոս սոսաւալու ուխտաւացութեան բոլոր վատ կողմերը եւ այն կեղեցուները որոնք կատարվում են թիւրքաց իշխանութիւնների եւ շէրիֆի ձեռքով:

Ի պատի կօնդրէսիստների տրվեցին բանկէտներ, երեկոյթներ, իսկ Ալճերիայի ընդհանուր նահանգապետ ժօննար տուեց իր պալատում մի շաբաթ պարահանդէս, որին հրաւիրված էին մօտ 700 անձինք, որոնց մէջ Փայլում էին արար շէյխները իրանց ազգային զոյնզոյոյն եւ զեղեցիկ զգեստներով:

Փակման նիստին, որին կը նախագահէր, իսչպէս յիշեցինը, մի նիստը Բիէնվըսիւ-Մարտէն, կօնդրէսը զրազիւց այն հարցով, թէ ո՞ւր գումարեկ յաջորդ XV կօնդրէսը Առաջարկութիւն եղաւ գումարել Թիֆլիսի մէջ, բայց կօնդրէսը հաւանութիւն շտուեց այդ առաջարկին, անպատրաստ գտնելով Թիֆլիսը դիտնական համագումարի համար եւ ինկատի ունենալով Բագուի կոտորածները, Որովհեց գումարել յաջորդ կօնդրէսը 4 տարուց յետոյ, 1909ին կօպէնհագի մէջ:

Յիշենք եւ այս .որ կօնքրէսի մասնաւոր .ոչ-պաշտօնաւթան նիստին մէջ, մեր հայրենակից պ Հ.Առաքելեան խօսելով Բագուի կոռորածի մասին , հարցմունքներ ուղղեց մուսուլման վարդապետներին եւ գիտականերին. թէ որոնք են Ղուրանի եւ իսլամ կրօնի վարդապետութեան տըամադրութիւնները եւ թելադրութիւնները այդ սոսկալի դէպքի վերաբերմամբ :

Ահա այդ հարցումները .

1) Արդեօք Ղուրանը կը բովանդակէ այլասիրական գաղափարներ :

2) Արդեօք Ղուրանը կը ճանաչէ ուրիշ կրօնները . թէ միայն տանելի կը համարէ նրանց գոյութիւնը :

3) Արդեօք Ղուրանը կը թելադրէ հալածանը ոչ-մուսուլմանների դէմ. կամ թէ կարգիլէ ֆանատիկոսութիւնը :

Արաբ եւ մուսուլման առողջական սրանները եւ գիտնակ սնները խոստացած են պատասխանել այդ հարցմունքին :

Հ.Ա.

ՀԱՅԵՐԵՆԱԳԼԸՆ ՅՈՎՃ. ՄԻՔԱՅԵԼ ՇՄԻՏ

Մնած է 'ի Նեւէօթթիւնկ Պատիերայի մէջ . հոն յաջորդաբար Բառաւառ . Միւնիւն եւ Վիւրց զուրկ բազարներն ուսմունքն աւարտելով , քահանայ ձևոնադրուեցաւ 1867 յունիսի 27ին . բաց 'ի հայերէնէ՝ գիտէր նաեւ արաբական . պարսիկ . առաջի : քաղցէ սրէն եւ երրայական լիզունները . Լայրցիկի արեւելեան ուսմանց ընկերութեան անդամ էր :

1871ին գերմաներէնի թարգմանեց Յովճ: աննու Մանդակունոյ ճառակը . 1872ին հրատարակեց Կրիպոր Լոււաւուրչին Յաճախապատռում ճառակին թարգմանութիւնը . վերջապէս 1900ին 'ի լոյս ընծայեց Եզնկայ Կողբացւայն Եղծ աղանդոցը . եւ Թագէսս Սուաքելոյն ու Սանդխառյ Կուսին վարուց պատասխանքիւնը : Խնդիրն 1883էն ի վեր ժողովրդապետական պաշտօն կը վարէր 'ի Ֆրուասթէթթէն Պատիերայի մէջ, ուր եւ հանգեաւ 'ի Տէր ներկայ արևոյն յունիքար 20ին :

Հանգի՛ առ յաւիտենական բարեյիշտակ հայասէր գերմանացի երիցուն :

Յ. Վ. ՄԻԿԱՅԵԼ